

Învierea

În seara aceleiași zile, prima a săptămânii, deși ușile locului în care erau discipolii, de frica iudeilor, erau încuiate, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: "Pace vouă!"

19.04.2012

În seara aceleiași zile, prima a săptămânii, deși ușile locului în care erau discipolii, de frica iudeilor, erau încuiate, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: "Pace vouă!" Zicând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta. Discipolii s-au bucurat când l-au văzut

pe Domnul. Atunci, Isus le-a zis din nou: "Pace vouă! Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi". Și, spunând aceasta, a suflat asupra lor și le-a zis: "Primiți pe Duhul Sfânt. Căroră le veți ierta păcatele, vor fi iertate; căroră le veți ține, vor fi ținute". (In 20, 19-23)

„Cristos trăiește. Acesta este marele adevăr care umple de conținut credința noastră. Isus, care a murit pe Cruce, a înviat, a triumfat asupra morții, asupra puterii întunericului, asupra durerii, asupra fricii. Nu vă temeți: cu acest îndemn un înger a salutat pe femeile care mergeau la mormânt. Nu vă temeți! Voi îl căutați pe Isus Nazarineanul, pe cel răstignit: a înviat, nu este aici. Haec este dies quam fecit Dominus, exultemus et laetemur in ea; Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm.

Timpul pascal este plin de bucurie, de o bucurie care nu este limitată la această epocă a anului liturgic, dar este prezentă în orice moment în sufletul creștinului. Pentru că Isus Cristos trăiește: Cristos nu este un om al trecutului, care a trăit un timp și apoi a plecat lăsându-ne o amintire și un exemplu minunate. Nu: Cristos trăiește. Isus este Emanuel, Dumnezeu cu noi. Învierea sa ne descoperă că Dumnezeu nu-i părăsește niciodată pe ai săi. *Uită oare o femeie de copilul său, încât să nu fie mișcată pentru fiul sânului său? Chiar dacă aceste femei ar uita, eu nu te voi uita niciodată.* Aceasta era promisiunea, și a menținut-o. Dumnezeu se desfată și acum să stea între fiii oamenilor.

Cristos trăiește în Biserica sa: *Acum vă spun adevărul: este bine pentru voi ca eu să plec, pentru că dacă nu plec eu, nu va veni la voi Mângâietorul; dar când voi fi plecat, vi-l voi trimite.*

Acesta era planul lui Dumnezeu: Isus, murind pe Cruce, ne va da pe Duhul Adevărului și al Vieții. Cristos rămâne în Biserica sa; în sacramentele sale, în liturgia sa, în predica sa, în toată activitatea sa.

În mod special Cristos continuă să fie prezent printre noi în darul zilnic al Euharistiei. Pentru aceasta Sfânta Liturghie este centrul și rădăcina vieții creștine. În toate Sfintele Liturghii este mereu Cristos total, Capul și trupul. *Per Ipsum, et cum Ipso, et in Ipso*. Pentru că Cristos este Calea, Mijlocitorul: în El găsim totul; în afara Lui, viața noastră rămâne goală.

În Isus Cristos, și îndemnați de El, îndrăznim să spunem – *audemus dicere* – *Pater noster*, Tatăl nostru. Îndrăznim să-l numim Tată pe Stăpânul cerului și al pământului.

Prezența lui Isus viu în Ostie este garanția, rădăcina și culmea prezenței sale în lume.

Cristos trăiește în creștin. Credința ne spune că omul, în starea de har, este divinizat. Noi nu suntem îngeri; suntem bărbați și femei, ființe de carne și oase, cu o inimă și pasiuni, cu tristeți și bucurii. Dar divinizarea transformă tot omul, ca o anticipare a învierii glorioase: *Cristos a înviat cu adevărat din morți, primiția celor care au murit. Pentru că dacă din cauza unui om vine moartea, din cauza unui om va veni și învierea morților; și cum toți mor în Adam, astfel toți vor primi viața în Cristos.*

Viața lui Cristos este viața noastră, după cum a promis Apostolilor săi în ziua ultimei cine: *Dacă unul mă iubește va păzi cuvântul meu, și Tatăl meu îl va iubi și noi vom veni la el și vom locui la el.*

De aceea creștinul trebuie să trăiască imitând viața lui Cristos, însușind sentimentele lui Cristos, astfel ca să putem exclama cu Sfântul Paul: *Non vivo ego, vivit vero in me Christus*, „nu sunt eu care trăiesc, este Cristos care trăiește în mine”.

Este Isus care trece, 102-103

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
invierea/](https://opusdei.org/ro-ro/article/invierea/) (26.03.2025)